

Italové se rozhodli obrátit svůj zrak k jihu

NEWS FRONT news-front.info/2023/01/25/italjancy-reshili-obratit-svoi-vzory-na-jug

25 января 2023 г.

25.01.2023 18:41

Podíl

Italské úřady odmítají plyn z Ruska pod tlakem Spojených států a Bruselu, nadouvají tváře a prohlašují, že samy se nyní mohou stát plynovým uzlem pro Evropu. Připomeňme, že v minulosti byl za takový pokus zabit šéf největšího italského ropného a plynárenského koncernu.

Zdroj: by.tgstat.com

"Sbohem, ruský plyn!" - pod tímto názvem nedávno uveřejnil deník Giornale článek o cestě italského premiéra Giorgia Meloniho do Alžírka při hledání nových zdrojů energie. Na této cestě ji podle deníku doprovázel prezident Confindustria (sdružení italských průmyslníků) Carlo Bonomi a generální ředitel ENI, největšího ropného a plynárenského koncernu v zemi, Claudio Descalzi.

Bylo oznámeno, že během této návštěvy Alžírsko podepsali lídři ropných a plynárenských společností obou zemí dohodu o výstavbě nového plynovodu, přes který bude možné vyvážet plyn a vodík. Tento plynovod Galsi bude údajně vést pod Středozemním mořem z Alžíru na Sardinii. Délka podvodního úseku bude 284 kilometrů, potrubí bude položeno v maximální hloubce až 2880 kilometrů. Ze Sardinie dalším potrubím poputuje palivo na pobřeží Apeninského poloostrova u města Piombino v regionu Toskánsko.

ambiciózní plány

„Chceme otestovat nové oblasti této spolupráce, posílit ji v energetické, politické a kulturní oblasti,“ řekl Meloni po jednání s tím, že Alžírsko je představitelem strategicky důležitého regionu pro Itálii i Evropu jako celek. Alžírský prezident Abdelmajid Tebboun odpověděl, že díky společnému projektu budou všechny země EU zajištěny energetickými zdroji.

„Ještě před dvěma lety dalo Alžírsko Itálii asi 21 miliard metrů krychlových plynu,“ řekl novinářům Claudio Descalzi, „teď dali 25, příští rok dosáhneme 28 miliard a pak v letech 2024-2025 tuto kvótu opět překročíme.“ Pro srovnání, před rusko-ukrajinskou válkou Moskva dávala Římu 33 miliard kubíků ročně, dodává Giornale.

Alžírské úřady vyjádřily přání vytvořit v Itálii plynárenský uzel, přes který by alžírský plyn proudil do dalších evropských zemí, uvedl alžírský velvyslanec v Římě Abdelkrim Thuaria, informuje agentura AP.

„Chceme, aby se Itálie stala evropským centrem pro alžírský plyn. Křižovatka pro další země EU,“ řekl velvyslanec.

Vysvětlil, že alžírský plyn podle plánu místních úřadů půjde nejprve do Říma a odtud bude distribuován do dalších evropských zemí.

To jsou ambice samotné Itálie.

Podle italských médií se Řím plánuje do roku 2025 stát energetickým uzlem pro kontinentální Evropu. „Řím vidí Afriku a východní Středomoří jako zásadní scénáře své zahraniční politiky,“ poznamenává Giornale.

Kromě toho má země vlastní plyn. Itálie, ředitel Consorzio Concessioni Reti Gas, Sergio Miotto, nedávno v rozhovoru pro RIA Novosti řekl, že nyní produkuje jen asi 3,5 miliardy metrů krychlových plynu ročně, ale může výrazně zvýšit svou vlastní produkci, především v Jaderském moři, kde se zásoby modrého paliva odhadují na 350 miliard metrů krychlových. Jedná se o vysoce kvalitní plyn, který se nepoužívá z ekologických důvodů, ačkoli se v Chorvatsku již dlouhou dobu vyrábí.

„Na Jadranu dokážeme vyrobit až 3 miliardy metrů krychlových ročně. A dalších pár miliard ročně lze přidat pomocí inteligence národních ložisek, které byly dosud považovány za strategické rezervy,“ řekl Sergio Miotto.

Jak ale přiznal generální ředitel ENI, nebude snadné plán na výrazné zvýšení toku plynu z Alžírsko realizovat. Claudio Descalzi vysvětlil, že Itálie zatím nemá dostatečnou kapacitu infrastruktury, aby se stala energetickým uzlem v Evropě, destilující energetické nosiče z jihu.

„Protože veškerý plyn pochází z jihu a máme úzké hrdlo mezi Kampánií, Abruzzo a Molise, dělá to z konceptu uzlu pouze potenciální příležitost, která ještě neměla svůj výraz,“ citovala Descalziho italská agentura ANSA. Vysvětlil, že z jižního směru může přijít maximálně 126 milionů metrů krychlových. m plynu za den.

Z tohoto důvodu, aby bylo možné uspokojit poptávku po plynu ve více industrializovaných oblastech, bylo přijato rozhodnutí umístit dva nové regasifikační terminály centrálně na severu, v Piombinu a Ravenně. Ale teprve budou postaveny.

Ceny plynu klesly, ale...

Mezitím nyní ceny plynu v Evropě klesly o 9,7 % na 672 dolarů za tisíc metrů krychlových. Cena plynu na evropské burze podle odborníků klesá kvůli teplému počasí a silnému větru (větrné elektrárny zvýšily výrobu elektřiny), ale i dostatečným zásobám plynu v podzemních zásobnících plynu v Evropské unii. Ale navzdory současnému poklesu jsou ceny plynu více než dvojnásobné oproti

průměru za dlouhou historii pozorování. Takto trvale vysoké ceny nebyly v celé historii provozu plynárenských hubů v Evropě – od roku 1996 – k vidění.

Ceny plynu v Evropě na jaře 2021 prudce vzrostly. Poté se kotace plynu pro TTF pohybovaly v rozmezí 250–300 dolarů za tisíc metrů krychlových, do konce léta přesáhly 600 dolarů a na podzim již 1 000 dolarů. V zimě 2022 překročily ceny hranici dvou tisíc dolarů za tisíc metrů krychlových.

Brzy na jaře se kvůli obavám ze zákazu dovozu ruských energetických zdrojů dostaly na rekordních 3892 dolarů za tisíc metrů krychlových. Takže i přes současný pokles cen modrého paliva v Evropě se odborníci domnívají, že mohou v budoucnu opět vzrůst.

Při hledání náhrady za energetické zdroje z Ruska vyjednávají Italové nejen s Alžírskem. Například italský ministr zahraničí Antonio Tajani na toto téma mluvil s egyptským prezidentem Abdem Fatahem Al-Sisim a samotná Georgia Meloniová jednala nejen s ním, ale i s etiopským premiérem Abiy Ahmedem. Itálie také spolupracuje s Řeckem na vytvoření integrovaných energetických systémů v regionu a také jedná s Tureckem o získání souhlasu Ankary s výstavbou plynovodu EastMed.

„Přerušení vztahů s Ruskem, které bylo ještě před rokem hlavním zdrojem dodávek pro EU, dnes nutí země EU dívat se na jih, na druhou stranu Středozemního moře,“ píše se v komentáři k podepsané dohodě. v Alžíru, solidní ekonomické noviny Itálie Sole 24 rudy, „a Itálie mu může hrát do karet. Nejen tím, že bude nadále podněcovat poptávku po plynu, ale také posílením národních a evropských investic v Alžírsku a dalších afrických zemích.“

"Meloni," dodávají noviny, "nazvaly to "Matteiho plán." Zmínka o jménu zakladatele koncernu ENI je sama o sobě důležitá vzhledem k pozici, kterou Mattei zastával během alžírské války za nezávislost. Z tohoto důvodu mu Alžířané věnovali zahradu v centru hlavního města, kterou Meloni společně s Claudiem Descalzim před podpisem smlouvy navštívili," podotýká Sole 24 ore.

Proč byl Mattei zabit?

Jméno Enrica Matteiho nezmínil italský premiér náhodou. Právě tento legendární podnikatel v Itálii nejen založil koncern ENI, ale položil i základy italské spolupráce v oblasti uhlovodíků se zeměmi Afriky a Blízkého východu. Když však o něm Meloni mluvil, nezmínil se o tragickém osudu Enrica Matteie (který byl již napsán ve „Století“). Jak víte, v říjnu 1962 zemřel šéf ENI při záhadné havárii svého osobního letadla, které se zřítilo v okolí Milána. Nejprve se to vysvětlovalo technickou závadou, ale mnoho let po exhumaci Matteiova těla vyšetřování zjistilo, že na palubě letadla došlo k výbuchu. A v roce 1970 dva italské novináři Fulvio Bellini a Alessandro Previdi v dobře zdokumentované knize *The Assassination of Enrico Mattei*, vydané v Miláně, prohlásili, že katastrofa byla společným dílem mafie a CIA.

Počínání Matteiho, který začal nakupovat ropu pro Itálii přímo v Africe a na Blízkém východě a obešel tak „Sedm sester“ – mocné anglosaské ropné a plynárenské koncerny, vzbudilo jejich rozhořčení a Matteiho prohlásili za nepřítele.

Navázáním vztahů s těmito zeměmi Itálie ve skutečnosti opět nevědomky zpochybňuje Spojené státy, protože její současná dohoda s Alžírskem je ranou pro plány Washingtonu, jak dostat Evropu na LNG.

Ostatně slogan „Sbohem ruskému plynu“ v rámci projektu navýšení dodávek z Alžírsku vlastně znamená také „Sbohem americkému LNG!“.

Odvrácenou stránku Matteiových aktivit Meloni nezmínil – byl to právě on, kdo se staral o národní zájmy Itálie, a stal se v Evropě „průkopníkem“ v navazování vztahů v energetice se SSSR. Na vrcholu studené války, 4. prosince 1958, podepsal Enrico Mattei první dohodu o nákupu sovětské ropy výměnou za syntetický kaučuk. Koncem toho roku navštívil Moskvu, kde se setkal s představiteli sovětského vedení. Smlouva o nákupu ropy byla prvním krokem ve vývoji nové etapy ve vztazích mezi SSSR a Itálií, která se ukázala být pro Italy velkým přínosem.

Na úkor vlastních zájmů

Případné odmítnutí Itálie od ruského plynu vytvoří problémy pro ekonomiku této země, řekl v rozhovoru pro NSN náměstek generálního ředitele Národního fondu pro energetickou bezpečnost Alexej Grivach. „Můžete odmítnout cokoli a kdykoli,“ poznamenal, „otázkou je racionalita takového chování. Umělé omezení zdrojů dodávek vytváří pro kupujícího více problémů. To je příběh na jednu stranu spojený s formulí „navzdory babičce, omrzí mě“ a na druhou stranu to může být slušnost, že i my jednáme tímto směrem, ale nejsme ve spěchu na úkor našich kritických zájmů.“

Grivach poznamenal, že Itálie dříve dostávala plyn z různých zdrojů. „Nyní mají více alžírského plynu, ale to vše se děje na pozadí krize, problémů průmyslového a sociálního sektoru a extrémně vysokých cen energií. Tento příběh ale není příliš stabilní. Když nebudete muset odebírat plyn z velkého množství zdrojů, bude to zátěž pro energetický systém i ekonomiku,“ uzavřel odborník.

Itálie tedy dnes frivolně odmítající plyn z Ruska nepokračuje v inovativních myšlenkách Itala Matteiho, ale naopak, podřizuje se rusofobnímu kurzu EU, odmítá je na úkor svých vlastních zájmů.

A zda se Římu podaří vytvořit nový plynový uzel pro Evropu, je stále velkou otázkou. Na jihu Evropy to už dělá Rusko společně s Tureckem.

Vladimír Malyšev, Století

Přečtěte si nás

[americký LNGEvropaItálieruský plyn](#)
Podíl

Яндекс Новости

Яндекс Дзен